

BORGARTING LAGMANNSRETT

KJENNELSE

Avsagt: 05.10.2023

Saksnr.: 23-134329ASD-BORG/01

Dommere:

Lagdommer
Lagmann
Lagdommer

Frode Elgesem
Torkjel Nesheim
Eirik Vikanes

Ankende part

Eltorque AS

Advokat Elisabeth Ohm

Ankemotpart

Staten v/Klagenemnda for
industrielle rettigheter

Advokat Thea Westhagen
Edell

Saken gjelder avvisning av anke over tingrettens dom. Spørsmålet er om anken ble fremsatt etter ankefristens utløp, og eventuelt om det er grunnlag for oppfriskning, jf. tvisteloven § 16-12 tredje ledd.

Den underliggende saken gjelder gyldigheten av to vedtak om registreringsnektelser av Klagenemnda for industrielle rettigheter (KFIR). Vedtakene innebærer at KFIR nektet registrering for ordmerket ELTORQUE og det kombinerte merket 'eltorque' for deler av varefortegnelsen det var søkt om.

Oslo tingrett kom til at merkene var tilstrekkelig distinktive for noen flere varer og tjenester enn KFIR aksepterte, men at de ikke oppfylte registreringsvilkårene for hele den søkte varefortegnelsen. Vedtakene skulle derfor oppheves. Tingretten avsa 7. juni 2023 dom med følgende slutning:

- 1 Avgjørelse fra Klagenemnda for Industrielle Rettigheter i sak nr 22/00066 og 22/00067 oppheves
- 2 Sakskostnader tilkjennes ikke

Eltorque AS anket dommen til Borgarting lagmannsrett 30. august 2023. Det ble krevd dom for registrering for samtlige omsøkte varer og tjenester, subsidiært registrering for flere varer og tjenester en det tingretten hadde funnet. I anketilsvaret la staten v/ Klagenemnda for industrielle rettigheter ned påstand om at anken måtte avvises fordi den var fremsatt for sent. Subsidiært ble det lagt ned påstand om at anken ble forkastet.

Eltorque AS har fastholdt at ankefristen løp ut 30. august 2023 slik at anken var rettidig. Subsidiært har Eltorque AS begjært oppfriskning etter tvisteloven § 16-12 tredje ledd. Det anføres at forsømmelsen eventuelt skyldes en regnefeil, at den kun er på en dag og at det vil være urimelig å nekte fortsatt behandling av saken. Ankende part har behov for å få prøvd saken.

Lagmannsretten ser slik på saken:

Tingrettens dom ble forkynt for partene 14. juni 2023. Ankefristen løper ikke i rettsferien, og den del av en frist som er igjen ved begynnelsen av en rettsferie, begynner å løpe ved feriens slutt, jf. domstolloven § 140 andre ledd andre punktum. Ved rettsferiens slutt 15. august 2023, det vil si fra og med 16. august, gjensto det 14 dager av ankefristen. Fristen løp dermed ut 29. august 2023. Anken er etter dette for sent fremsatt.

Spørsmålet er om det bør gis oppfriskning for oversittelse av ankefristen, jf. tvisteloven § 16-12 tredje ledd, som lyder:

I andre tilfeller kan oppfriskning gis om det ville være urimelig å nekte parten videre behandling av saken på grunn av forsømmelsen. Ved avgjørelsen legges særlig vekt på forsømmelsens karakter, partens interesse i å foreta prosesshandlingen og hensynet til motparten.

I HR-2018-430-U avsnitt 14 uttaler Høyesterett følgende om tolking og anvendelse av denne regelen:

Lovens oppregning er ikke uttømmende – det skal foretas en bred skjønnsmessig vurdering der interesseavveiningen mellom partene er det sentrale, jf. for eksempel HR-2018-327-U avsnitt 22 med videre henvisning. I samme avgjørelse er det i avsnitt 23 fremholdt at «ankefristen bør håndheves konsekvent, og at det ikke skal være kurant å oppnå oppfriskning selv om fristoversittelsen ikke er langvarig». I den saken fikk likevel ankende part oppfriskning etter en konkret vurdering, og under henvisning til at det forelå «spesielle hensyn». De spesielle hensynene knyttet seg til at prosessfullmektigen verken av tingretten eller av tidligere prosessfullmektig ble informert om at dommen var forkynt via Aktørportalen.

I vår sak er det ingen slike spesielle omstendigheter. Det foreligger heller ikke slike omstendigheter som i HR-2020-79-U i vår sak. Fristoversittelsen i vår sak skyldes en regnefeil fra prosessfullmektigens side og må karakteriseres som uaktsom. Frister med fraværsvirkninger er sentrale regler som det må forutsettes at en advokat behersker, og aktsomhetsnormen skjerpes ytterligere når prosessfullmektigen velger å inngi anke på det hun tror er fristens siste dag, jf. HR-2018-430-U avsnitt 15. Lagmannsretten viser videre til samme høyesterettsavgjørelse avsnitt 17, hvor det heter:

Slik ankeutvalget ser det, ville ankefristen ha liten realitet dersom staten ble gitt oppfriskning i dette tilfellet. Oppfriskning ville da måtte bli gitt i de fleste tilfeller hvor fristoversittelsen bare var på én dag, noe som ville uthulet regelverket.

Lagmannsretten legger dette til grunn og finner at det ikke bør gis oppreisning. Anken skal etter dette avvises.

Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter har vunnet saken og har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra motparten, jf. tvisteloven § 20-2 første og andre ledd. Staten har i tilsvaret fremsatt et krav på 1 600 kroner for en times arbeid. Det er ikke fremsatt ytterligere krav.

Lagmannsretten har vurdert om det foreligger tungtveiende grunner som gjør det rimelig at Eltorque AS helt eller delvis fritas for kravet, men kommet til at det ikke foreligger slike grunner. Staten gis etter dette medhold i sitt krav om dekning av sakskostnader.

Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

1. Begjæringen om oppfriskning tas ikke til følge.
2. Anken avvises.
3. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Eltorque AS 1 600 – ettusensekshundre – kroner til staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Frode Elgesem

Torkjel Nesheim

Eirik Vikanes

Dokument i samsvar med original:
Beate Kyung Næss